

De com netejar la televisió

L a història: Munic, Alemanya, 2007. Rainer és un prestigiós productor de televisió amb programes-escombraria que embruteixen el televident, la néta d'una de les seves víctimes atempta contra ell, aconseguint que Rainer es redimeixi atacant el tipus de televisió que oferia.

La pel·lícula: El cinema i la televisió són com el convergent Montilla i el socialista Mas (o és a l'inrevés?) Vaja, tant és: s'ataquen dia si i altre també, però tots dos viuen dels que (encara) voten. L'austriac Hans Weingartner (1970) orquestra una comèdia virulenta de broc gros contra la tele-escombraria, qui embadaleix diàriament el personal amb dosis de futbol, tertúlies tot a cent i safareig dels (mal) anomenats assumptes del cor. Weingartner i els seus guionistes creuen que el gran problema de la televisió són els continguts. Santa innocència. Grouxo Marx: "Com que el televisor vomita raves, emigro a l'habitació del costat i obro un llibre". Posats a citar, recordem l'oblidat Marshall McLuhan, *El medi és el missatge...*

Però tornem a la pel·lícula. *Un juego de inteligencia* se situa dins l'ona denunciadora del darrer cinema germànic (*La cinta blanca*, *La ola*, *Los educadores*) que aixeca la catifa on s'amaguen els fantasmes d'un nazisme latent. Les inefables aventures de Rainer (que acabarà potenciant al cineasta Werner Fassbinder!) i la seva colla de tramposos del *share*, manipulen els controls d'audiència com ho fa el *progre* Michael Moore amb la seva sèrie de documentals demagògics. Amb tres anys de retard, el film s'estrena en plena ofensiva TDT, quan l'apagada analògica il·lumina el naixement de la televisió ideològica. En tot cas, Rainer i la seva penya tenen clar que estarem perpètuament manipulats. Per tant, cal passar a l'acció: manipular els manipuladors. Així es tanca un film directe i benintencionat.

La imatge: Dos nens lluitant qual cavallers amb l'escut de la parabòlica i l'antena per espasa.

La frase: "El costum és la força més poderosa", admet el teleproductor Rainer. Què seria d'*El cor de la ciutat* només un cop al mes? L'hàbit diari fa el consumidor.

La recomanació: Cinèfils anti-sistema i anti-televisió (de parquet) amb ganes de xisclar contra algú, *for exemple* la Terribas.

Un juego de inteligencia

Director: Hans Weingartner.
Intèrprets: Mortiz Bleibtreu,
Elsa Schultz Gambard, Milan
Peschel. Alemanya, 2007.
130'. Rambla Lleida.

LA MAJANA
7/9/2010